

[Ragnhild Andersen.]

oprette dagskoler før om 8 år, i stedet for at sige, at for bagerlærlingenes vedkommende er der en oplagt anledning til at starte en dagskole, for de har en hverdag fri om ugen; men det skal man nok være sig for; man skubber dagskolen ud i en uvis fremtid og pålægger bagerlærlingene at møde kl. 3 søndag morgen.

Min gruppe kan ikke gå med til sådanne forringelser af gældende bestemmelser for børn, unge arbejdere og lærlinge. Jeg kunne iøvrigt godt lide at få svar på det spørgsmål, jeg stillede ved lovforslagets første behandling: Hvordan ser egentlig ungdomsorganisationerne indenfor de forskellige partigrupper, den socialdemokratiske ungdom, den radikale ungdom, den konservative ungdom og venstres ungdom, på sådanne forringelser for de unge arbejdere? Det kunne være interessant at vide. Jeg føler mig temmelig overbevist om, at hvis det var de unge, der skulle træffe bestemmelse om sådanne ændringer, ville de modsætte sig dem, men man har næppe spurgt dem; i hvert fald har man ikke været villig til fra denne talerstol at sige, at de unge arbejdere er af samme anskuelse som de ærede lovgivere, der jo, i hvert fald for ordførernes vedkommende, ikke er på alder med dem, der repræsenterer ungdomsorganisationerne.

Det er naturligvis lettere at gøre det, man gør gennem det fremsatte lovforslag: at gå mestrenes ærinde. Det gør man på den ene side; på den anden side afviser man, jeg havde nær sagt med hån, de forslag, som bagersvendene er kommet til folketinget med om ændringer i lovgivningen til sikring af deres arbejdsvilkår. Man har afvist bagersvendenes krav om at blive fri for det tidlige morgenarbejde om søndagen; skønt man ved, at hele fagets arbejdere i årevis har kæmpet for at blive fri for natarbejde. Der er mange bestemmelser imod natarbejde i den nye arbejderbeskyttelseslov, og det er jo udmærket, men for bagernes vedkommende skete der det, at der kom en forringelse for et helt fags arbejdere, da den nye arbejderbeskyttelseslov trådte i kraft. Ved den nye arbejderbeskyttelseslovs ikrafttræden blev det pålagt alle bagere at møde en time tidligere på søn- og helligdagsmorgener, nemlig timen fra kl. 3 til

kl. 4. Vi kommunister kan ikke tiltræde sådanne forringelser, og derfor har vi stillet vore ændringsforslag.

I vort ændringsforslag til lovens § 31, stk. 2, punkt 1), foreslår vi, at litra a og b skal udgå, således at arbejdsgiverne ikke mere kan kræve, at svendene skal møde på arbejde mellem kl. 3 og kl. 4 om natten forud for søn- og helligdage. Ændringsforslaget til punkt 1), litra c, i samme stykke går ud på at vende tilbage til den gamle formulering i bagerilovens § 8, altså den, der eksisterede, før arbejderbeskyttelsesloven blev gennemført, og som i praksis kun har fundet anvendelse i meget få tilfælde. Ændringsforslaget til stk. 3 i § 31 går ud på, at arbejdsgiverne i de omtalte virksomheder ej heller skal kunne kræve, at arbejderne skal møde før den almindelige arbejdstid. Ændringsforslaget til § 31, stk. 4, tjener samme formål. Det er gjort gældende fra bagerfagets arbejdere, at arbejdsgiverne i medfør af § 31, stk. 4, pålægger arbejderne kontraktlige forpligtelser, som strider mod fagets interesse i formindskelse af natarbejdet. Ændringsforslagene til § 33 og § 34 er følger af de foran foreslåede ændringer i loven, og jeg anbefaler altså meget tingets medlemmer at stemme for disse ændringsforslag.

Det er rigtigt, som det blev sagt af den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Leonhard Hansen, at vore ændringsforslag har været stillet før. Det har de ganske rigtigt været; i marts måned i fjor blev de fremsat som selvstændigt lovforslag af den kommunistiske gruppe. Men selvom de har været fremsat før, er de fuldt så berettigede, ja, man kan sige mere berettigede i dag, end de var for et lille års tid siden, og jeg skal også henvise til, hvad jeg sagde ved den lejlighed om de enkelte bestemmelser. Jeg vil meget gerne understrege som mit partis opfattelse, at vi finder det helt urimeligt, hvis folketinget ikke vedtager disse ændringsforslag. Hvorfor? Fordi det drejer sig om et helt fags arbejdere. Det høje ting ved udmærket, at der ikke er tale om en enkelt lille organisation; der er tale om hele bagerstanden, som nærer et brændende ønske om at blive af med natarbejdet i almindelighed. Det har den kæmpet for, lige så længe bagerne har gået på arbejde.